

נשיקות לצד הידורות שלה עם הדיפלומאטים והשחקנים, היא מיוודת גם עם נשים.

נשיקות פרדריקה מתנשקת עם מנהל ליקות-המחול הישראלי, יונתן רבות.

נשיקות פרדריקה מקבלת כל אחד ממוזמניה בנשיקה לוחטת. כאן, עם בועז מזור, אחיה של יהודית מזור.

ת הדיסקוטק בשותפות עם עוד שני אנשים. משקיע הכסף, רוזי נתן האחראית לתקליטים. פרדריקה היא האורחים שפקדו את המקום בערב-הפתחה החגיגי.

בקסימים בעולם. יש גברים מקסימים ויש גברים מעניינים. הגבר הכי מעניין שהכרתי זה היה הקוקי סינל. אני לא מכירה שום גבר שהוא יותר מעניין ממנו. גם בגלל המראה, וגם בגלל האופי. הדברים הכי חשובים בחיים, לפי דעתי,

הגנים בארץ די יפות, אבל חסר להן הליטוש והשיק, הן רק עכשיו התחילו לי התלבש. אבל ברוך השם הן הרבה יותר מוכנות ללמוד. אני חושבת בכלל שאשה צריכה לעבוד ולא לשבת בבית ולחכות שבעלה יחזור מהעבודה שלו, אבל אפילו אם היא עובדת

ריים לא שווים

זה גבר טוב וארוחה טובה, וכמובן גם ספר טוב לפעמים, וגם עבודה טובה. זה תלוי כמובן גם איזה עבודה, איזה גבר, ואיזה ספר. בעד מאכלי ים, צדפות, שבלולים, וסרטונים אני מוכנה בכלל למות. בעד גברים אני לא מוכנה למות, גברים מפורסמים בכלל לא מושכים אותי. את הגברים של הצמרת, למשל, אני בכלל לא מכירה.

היא צריכה לשמור על השיק שלה והמראה היפה שלה. אני בעצמי אוהבת לעשות כל עבודה. העיקר לעבוד. אני מוכנה לעשות את העבודות הכי שגעוניות, זה לא עניין של כבוד אצלי. כל עבודה, אפילו עבודה ש' נחשבת בעיני אנשים לא מכובדת, בשבילי היא טובה.

מודרני ולגואין. כל הנושאין זה שקר. אחד שונא את השני, אבל ממשכים בגלל השקר של החברה. הילדים משמשים או רק תירוץ. בדרך כלל או שאחר מתנגד, או שלא מעינים להתגרש, כי מפחדים. מפחדים מה יגידו לאחרים, ואיך זה יראה בעיני האחרים. אנשים מדברים עלינו כי הם מקנאים. צריך אימץ לעשות את מה שאנחנו עושים. כשצעירים, אין זוג שאחד לא בוגד בשני. הצרה היא רק שמתחבאים.

את דיון לא הכרתי אף פעם, גם את פרס לא. אבל אני חושבת שפרס הוא גבר יפה. לעומת זאת גבר כמו דני ויידל כבר הרבה יותר מעניין. אני חושבת שיש לו הרבה קסם.

פעם עשיתי אפילו עבודה של ספונגיה. זה היה כשהגעתי לארץ. הייתי אז רעבה, לא היה לי מה לאכול. השתגעתי לאכול איזה גבינה צרפתית טובה, או משהו אחר טעים. הלכתי לאיזה רופא ושאלתי אותו אם הוא צריך מישהו שיעשה לו איזה עבודה. הוא אמר לי שהוא צריך מישהו שיעשה לו ספונגיה בבית. או עשיתי. עבדתי בזה יומיים. זה עבודה קשה מאוד, ואני מודה שהעבודה שלי היום, בדיסקוטק, היא יותר קלה.

אולי נגיע בעוד מאה שנה לכך שכל הזוגות יתנהגו כמונו. אני, למשל, יודעת שדב לא יעזוב אותי בשביל אשה אחרת, ואני לא אעזוב אותו בשביל שום גבר. הפלירטים בין שני בני זוג מקשרים אותם אחד אל השנייה, או מוציאים אותם מהשגרה של לאכול כל יום ולשתות כל יום. אנחנו אף פעם לא שואלים שאלות אינטימיות כשאחד מאיתנו יוצא.

★ ★ ★
וזהו פרדריקה. מי שלא מאמין יכול ללכת, לראות, ולהיווכח. דב סגל, בעלה, מאמין. הוא משוכנע שהיא האשה הכי

אצלי המצב רוח זה הדבר שהכי קובע. יום אחד אני מתנהגת ככה, ויום אחד אני מתנהגת ככה, זה הכל לפי המצב רוח. גם הגברים אצלי תלויים במצב רוח. אין לי טיפוס של גבר שאותו אני אוהבת תמיד. אני אוהבת אותם לפי מצבי רוח. בכל אופן יש כאלה שנשארים אהובים בכל מצב רוח, מרלון ברנדו למשל, ודוב סגל. אני חושבת שאלה הם הגברים הכי

★ ★ ★
אני הולכת כלי חזייה ובלי תחתונים. **אני** זה נוח לי. אני גם הולכת בלי גרביים בחורף, גם בגלל הנוחיות. עוד מאה שנה לגברים של הארץ אי אפשר יהיה לקרוא גבר רים. יש להם קומפלקסים של בטחון עצמי. אבל כל הבטחון שלהם זה בלוף. זה רק בא כדי לכסות על רגשי הנחיתות שלהם.

הנשיקה פרדריקה בפיאה בלונד דית, אותה היא מרבה לחבש בהזדמנויות חגיגיות, עם בעלה.

גדולה שישנה בעולם. "בפרדי אני מאוהב כבר תשע שנים", הוא מתוודה, "וזהי האשה היחידה שלא הצלחתי לשבור. היא בן אדם, וחברה, לא רק נקבה ואשה." היא רק מטר חמישים ושש אבל היא גדולה.

האורגיה לפני כשנתיים השתתפה פרדריקה סגל בסרט הישראלי אלוראדו, בסצינת-המסיבה של החברה הגבוהה. פרדריקה שיחקה שם את עצמה, חברה פרועה. הסצינה צולמה בתל-אביב, באולמי מלון דן. כמארכת במסיבת

החברה פרדריקה מיוודת עם מרבית השגרירים בארץ. כמעט ואין מסיבה בה אין היא משתתפת. בתמונה, משמאל, הציר היפאני, עזר וייצמן, והנספח הצבאי. לכן אפשר היה לפגוש בפתחה החגיגית של הדיסקוטק שגרירים לצד אנשי הבורהמה הישראלית.